

I forsommeren 1997 rettede Rigspolitechefen henvendelse til politikredsene med henblik på en evaluering af ordningen.

I en skrivelse af 1. juli 1997 orienterede Rigspolitechefen Justitsministeriet om, at kun en enkelt politikreds havde indberettet et tilfælde, hvor politiet havde nægtet indehaveren af pressekort adgang til afspærrede områder. Det var herefter Rigspolitechefens opfattelse, at der ikke syntes at være noget til hinder for, at forsøgsordningen blev gjort permanent.

Justitsministeriet anmodede herefter den 5. marts 1998 Rigspolitechefen om at udstede en kundgørelse om pressekort, som var ændret i overensstemmelse hermed. På denne baggrund udsendes kundgørelse II nr. 7 af 15. april 1998.

Rigspolitechefen har ikke efterfølgende modtaget indberetninger fra politikredsene om, at ordningen skulle give anledning til problemer.«

Jeg kan henholde mig til det af Rigspolitechefen anførte og finder på den baggrund ikke, at der er anledning til at foranledige de gældende regler for udstedelse af pressekort ændret.

Spm. nr. S 2703

Til justitsministeren (22/7 99) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren overveje at bede Civilretsdirektoratet anlægge en noget bredere fortolkning af forældremyndighedslovens § 19, for så vidt angår sundhedsorientering om barnet til den af forældrene, som ikke har forældremyndighed men alene samkvemsret?«

Begrundelse

Det er over for mig oplyst, at Civilretsdirektoratet anlægger en stadig snævrere fortolkning med hensyn til ovennævnte orientering. Allerede efter lovens tekst skal der kun efter anmodning ske den ovennævnte orientering fra »sundhedsvæsenet«.

Såfremt praktiserende læger efter Civilretsdirektoratets fortolkning ikke er en del af sundhedsvæsenet, kan den af forældrene, som ikke har forældremyndigheden, kun med vanskelighed blive orienteret om selv alvorlige sygdomme. Hvis der opstår mistanke om sygdom, kan den pågældende således ikke henvende sig til

barnets praktiserende læge, men kan kun på må og få henvende sig til diverse hospitaler og klinikker m.v. for at søge orientering.

Svar (9/8 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

I begrundelsen for spørgsmålet anføres bl.a., at det over for spørgeren er oplyst, at Civilretsdirektoratet »anlægger en stadig snævrere fortolkning med hensyn til ovennævnte orientering«.

Endvidere anføres, at såfremt »praktiserende læger efter Civilretsdirektoratets fortolkning ikke er en del af sundhedsvæsenet, kan den af forældrene, som ikke har forældremyndigheden, kun med vanskelighed blive orienteret om selv alvorlige sygdomme«. Der henvises i den forbindelse til, at den pågældende af forældrene i tilfælde, hvor der opstår mistanke om sygdom hos barnet, i givet fald ikke vil kunne henvende sig til barnets praktiserende læge, men kun »på må og få henvende sig til diverse hospitaler og klinikker m.v. for at søge orientering.«

Efter § 19, stk. 1, i lov om forældremyndighed og samvær har den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden, som udgangspunkt ret til efter anmodning at få orientering om barnets forhold fra skoler, børneinstitutioner samt social- og sundhedsvæsenet. Bestemmelsen indebærer en udvidelse i forhold til tidligere gældende ret med hensyn til sådan orientering.

For så vidt angår forståelsen af udtrykket »social- og sundhedsvæsenet« i den nævnte bestemmelse er det korrekt, at Justitsministeriet (Civilretsdirektoratet) i praksis har antaget, at privat praktiserende læger ikke er omfattet. Der henvises bl.a. til Civilretsdirektoratets skrivelse af 10. juli 1996 til Den Almindelige Danske Lægeforening (vedlagt i kopi).

Justitsministeriet har ikke aktuelle planer om at ændre bestemmelsen, således at den også omfatter privat praktiserende læger. En sådan ændring måtte i givet fald bl.a. bygge på indgående overvejelser om forholdet til den lægelige tavshedspligt, herunder på nærmere drøftelser med de relevante lægeorganisationer m.v., og på en vurdering af det praktiske behov. Det bemærkes i den forbindelse, at spørgsmålet kun er aktuelt, hvor forældremyndighedsindehaveren ikke selv måtte være villig til at orientere den anden af forældrene om barnets sygdom m.v.